

nis fuerint mulctati, ut Lictores, aut Carnificis, feralis munus in Provinciis subirent. Quod si officium hoc Brutiorum fuisset Christi mortis tempore, cur succedente propiori ævo non fuit? Tot enim Martyres legimus in eorundem actis, & flagellis caesos, & morte etiam affectos; & in nullius flagellatione, vel morte, Brutiorum memoriam invenimus; quod quidem superius observavimus, & hinc iterum observare, haud inopportunum judicamus. Alii Lictores, alii Tortores, Lorarii alii profecto fuerunt; cur non autem Brutii, si iidem in provinciis hoc pro munere simul, & pro supplicio, habebant? Post Christi mortem fortassis atrox pœna desuit? Sed qua mercede? qua gratia? Dicendum ergo, nunquam Brutiorum illud fuisse munus, nec in Christi morte, quemadmodum post eandem in Martyrum morte non fuit.

Sane quis asseret, Jacobum, Johannis fratrem, fuisse a Brutiis gladio percussum? Stephanum Levitam a Brutiis lapidatum fuisse? Paulum a Brutiis ter flagellis caesum, semel saxi fuisse vulneribus affectum? Et tamen hæc omnia non longe a Christi morte evenisse, in sacris etiam paginis invenimus. Vel ergo nunquam Brutii in Christi morte lictores, tortores, lorarii, carnifices, fuerunt; quia nec ante mortem illam, eos legimus, nec post eandem, feralia munera illa exercuisse: vel ulterius asserendum, nunquam Brutios ea pœna mulctatos a Romanis fuisse, ut munera illa obirent; quia nec primi a Romanis ad Pœnos defeecerunt; nec ultimi a Pœnis redierunt ad Romanos: Quod præcipuum erat a nobis, contra nuperum Scriptorem Gallum, ejusque patronos, & asseclas, si qui sunt, ostendendum.